

1918-11-23

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Jens Thiis

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
København

Archive:
Mappe 92 nr. 12a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Rosenvangen 23-11-1918

+ Kære Thais! Gy pines af den forestilling,
at jeg dömte forkert oppe i Bergen.

Men på afstand synes det mig klart, at
Lafthus arbejde, trods de indvendinger
vi gjorde og måtte gøre, så ubetinget var
det huleste og modneste og mest virkelig
dekorative. De lille hvide ornament på
blå grund: hvalene, vilde stå mystisk
til de hvide vægge med lille allegoriske
framstillinger uden stærke farver, og at
den figurloze framstilling her og der så
noget konventionel ud, gjorde ikke så
meget. Fiskerjenten som svinger nettet er
da frisk nok, og ^{du kalder} vi forstår ikke, at hendes
stilling er ukvindelig. Gy synes, at i Bergen,
hvor man altid lige udenfor vinduerne
har det rødtte myldrende liv, er det bedre
at have det omstøt i allegoriske framstillinger
inden døre på væggen i et af byens midtpunkter,
end gentaget som et slægt spejlbillede.

Gy føler nu, at d.s. dekoration, trods sine
duse grålige farver vilde virke som en sol
stråle

i grävingsbyen, og de udflydende konturer
har jeg forsonet mig med. Revald vil
vist komme til at virke tungt, trods
de ^{smukke} farver han anvender, som det samme
grävings ude og inde. Selv om han mulig
kan skaffe mere storhed i det småt =
skære hjørre med pakhus og andet
roderi, vil det vist knibe med virkelig
dekorativ holdning (eller rettere set ved
sikke om han klarer hjørret) og hvorledes
klarar han loftet? "Blens" komposition
syns jeg mere og mere er ret ynkkelig i dekorativ
henseende. Jeg ved godt, at det er først efter
hånden disse spørgsmål har klarat sig
for mig, da jeg var i Bergen, var mit øje
vist noget huldet af den moderne norske
kunst, endokönt jeg vist mere end ellers
falte hvor framt den står mig. Den ejer
dog stor kraft og friskhed. Du fremhævede
sæ stærkt, at vi burde se at blive unge,
for ellers vilde Børskommitten selv
velge, og sæ tage et af de uimulige udkast.
Det lod sig mig påvirke af, men det er jo

stillestående menneskefortællinger

i virkelig heden ikke givet; de havde måske
taget Løftthuset. I hvert fald, når 3/4 af domme
+ enige, så står dommen jo fast, så jeg havde
sikkert have holdt på et mere snevert
personligt standpunkt. Nu var der det
uheldige, at Frk. Backer ikke var tilstede,
det ~~stod~~ klarede i ^{ikke standpunktterne}
men det havde rimeligvis dog, ikke ændret
min holdning. ^{og hun havde været med.} Jeg skrev under, fordi jeg
dergang fandt det var det rigtigste, nu synes
jeg det var galt af mig. Men ~~hvert fald~~
~~med den ikke regne med mig til bedøm~~

Sådan som jeg nu ser på sagen, og jeg synes,
at netop afstanden har klarer mit blik,
så burde Løftthuset haft arbejdet, og den
tillægspræmie (4000 Kr) for sin store titel.

Jeg var ene, og hvad jeg så havde gjort, resultatet
var blevet det samme, ~~for~~ med mig tro, I
nordmand var så afgjorte, og jeg var usikker.

Men overfor Karl Madsen og Løftthuset føler
jeg mig brødbetruget, skönt jeg gjorde mig al
mulig umage, for at gøre det rette. V. L.
Du gør mig den tjeneste at overveje dette

breve, og eventuelt sende det på omgang mellem
vore meddommere med forbehold om jf
også have lov at vide Karl Madsen og hans
kladden til ^{stamt dit svar?} det, eller i alt fald i sam-
tale nære hvorledes stemmer, stod,
at alle nordmændene var enige?

Du kan vide, jf længere efter svar.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 92 Nr. 12A

Rosenvænget 23-11-1918

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 92 Nr. 12B

Kære Thir! Jeg pins af den forestilling,
at jeg dømte forkert oppe i Bergen.

Nu på afstand synes det mig klart, at
Lapthaus arbejdede, trods de indvendinger
vi gjorde og måtte gøre, så ubetinget var
det heleste og modneste og eneste virkelig
dekorative. De lille hvide ornamenter på
blå grund i hvalvene, vilde stå tydeligt
til de hvide vægge med lille allegoriske
framstillinger uden stærke farver, og at
den figurlige framstilling hist og her så
noget konventionel ud, gjorde, ikke så
meget. Det vilde hans omstikkende parselføring
have bødnet på. F. skøjinten som overiger
nettet er da frisk nok, og jeg forstår, ikke, at
Du kalder hendes stilling ukvindelig.

Jeg synes, at i Bergen, hvor man alle-
tider lige udenfor vinduerne har det
rigtige myldrende liv, er det bedre at have
det omsat i allegoriske framstillinger inden-
døre på væggene i et af byens midtpunkter,
end gentaget som et stæds spejlbillede.

Jeg føler nu, at Loftthuss dekoration,
trods sine disse grålige farver vilde
virke som en solstråle i grænsens bun,
og de udflydende konturer har jeg
forsonet mig med. Revold vil vist komme
til at virke tungt, trods de smukke farver
han anvender, som det samme græns-
ude og inde. Selv om han kan skaffe
mere storhed i det småtskære gjørne
med pakkude og andet roderi, hvorledes
bliver han så loftet?

«Bleus» komposition synes jeg mere og
mere er et ynkelyg i dekorativt henseende.

Jeg ved godt, at det er først efter
hånden disse spørgsmål har klaret
sig for mig, da jeg var i Bergen, var
mit øje vist noget berøst af den moderne
noriske kunst, endskønt jeg vist mere
end ellers følte hvor fjænt den står
mig, med sine stive stillestående mumle-
stillinger. Den ejer dog stor kraft,
fridhed og farve. De fremhævede

så stærkt, at vi burde se at blive enige,
for ellers vilde Børstekomiteen selv vælge,
og så tage et af de umiddelbare udkast.
Det lod sig nu påvise af, men det er jo
i virkeligheden ikke givet, de havde
måske taget Loftthuss. I hvert fald,
når $\frac{3}{4}$ af dommerne er enige, så står
dommen jo fast, så jeg burde sikkert
have holdt på et snurre personligt
standpunkt. Nu var der det uheldigste
af Torh Bæcker i ikke var tilstede, det
klarede ikke standpunkterne, men det
havde dog rimeligvis ikke ændret min
holdning, om han havde været med.

Jeg stann under, fordi jeg dengang fandt
det var det rigtige, nu synes jeg, det var
galt af mig.

Sådan som jeg nu ser på sagen, og jeg
synes, at netop afstanden har klaret
mit blik, så burde Loftthuss have
arbejdet, og «Bleus» tillægspremien (1000),
for sin store detaille.

Jeg var ene, og hvad jeg så havde

gjort, resultatet var blevet det samme,
må jeg tro, i nordmand var så afgjorte,
og jeg var usikker. Men overfor Karl
Madsens og Lofthus føler jeg mig
brødbetyngt, skönt jeg gjorde mig al
mulig umage, for at gøre det rette.

Vil Du gøre mig den tjeneste at
overveje dette brev, og eventuelt sende
det på omgang mellem vore med=
dommere med forespørgsel, om jeg må
have lov at vise Karl Madsens og
hans kladden til det, samt Dit svar,
eller i altfald i samtale nærne
hvoreledes stemmerne stod, at alle
nordmændene var enige?

Du kan vide, jeg længes efter svar.
Med de venlige hilsener til Dig og Dine,

Din hengivne

Joachim Krøgaard